

Nội dung bài viết

1. [Giải VBT Ngữ Văn 9: Luyện tập viết đoạn văn tự sự có sử dụng yếu tố nghị luận](#)

***Giải VBT Ngữ Văn 9: Luyện tập viết đoạn văn tự sự có sử dụng yếu tố nghị luận***

**Thực hành tìm hiểu yếu tố nghị luận trong đoạn văn tự sự**

**1. Bài tập 1 và 2, mục I, tr. 160, SGK**

**Trả lời:**

- Chép lại những câu văn có yếu tố nghị luận trong đoạn trích

+ Những điêu viết lên cát sẽ mau chóng xóa nhòa theo thời gian nhưng không ai có thể xóa nhòa những điêu tốt đẹp đã được ghi tạc trên đá, trong lòng người.

+ Vậy mỗi chúng ta hãy học cách viết những nỗi đau buồn, thù hận lên cát và khắc ghi những ân nghĩa lên đá.

- Vai trò và tác dụng của những yếu tố nghị luận trong đoạn trích:

+ Làm cho văn bản có sự liên kết giữa các sự kiện và tư tưởng chủ đề của tác phẩm.

+ Làm nổi bật được nội dung tư tưởng của văn bản, làm rõ được ý đồ của người viết.

**1. Bài tập 1, mục II, tr. 161, SGK**

**Trả lời:**

Đoạn văn tham khảo:

Em vẫn nhớ như ngày hôm qua buổi sinh hoạt vào thứ 6 cách đây ba tuần trước . Không khí trong lớp hôm đấy thật nặng nề Nguyên nhân là do hai bạn Nam và Vũ có xảy ra cãi vã vì hôm nay bạn Vũ có đem theo ti nên đóng học để đợi cuối giờ nộp cho cô, Vũ đã nói việc này cho Nam biết. Sau giờ thể dục Vũ vào lớp phát hiện số ti nên đã bị mất. Vũ đã đổ tội cho Nam. Nam thanh minh không được nên xảy ra cãi vã. Mọi ánh mắt đều đổ dồn về phía Nam. Cô giáo hỏi cả hai bạn. Em đã đứng dậy nói với cô Nam là một người tốt. Nam thường xuyên tiết kiệm tiền để ủng hộ các gia đình khó khăn trong thôn. Không chỉ vậy Nam còn thường xuyên cho các em học sinh lớp

dưới có hoàn cảnh thiếu thốn sách vở. Do vậy, em yêu cầu cô bảo bạn Vũ kiểm tra một lần nữa thật kỹ càng. Cuối cùng sau một hồi tìm lại kỹ càng trong cặp sách Vũ đã phát hiện ra tập tiền kẹp trong một cuốn sách. Vũ vội vàng xin lỗi Nam. Nam nhìn em với ánh mắt đầy sự biết ơn.

## 2. Bài tập 2, mục II, tr. 161, SGK

### Trả lời:

Đoạn văn tham khảo:

Bà em năm nay đã già, mắt bà đã mờ và đôi chân yếu đi rất nhiều. Với em, bà là người thầy lớn, dạy em những điều hay lẽ phải trong cuộc đời. Mỗi lần trở về quê hương, em hạnh phúc khi nắm bàn tay hao gầy nhưng tràn đầy hơi ấm của bà, lắng nghe những câu chuyện bà kể. Từ thuở bé, em thích nhất khi được trở về khu vườn của bà nơi đây ắp những trái cây ngon nhưng bà chẳng bao giờ bán mà thường để dành khi chín, chia cho những đứa trẻ quanh nhà. Em thắc mắc tại sao bà không bán lấy tiền, bà cười hiền hậu và nói: Những đứa trẻ đó nhà chúng nghèo lắm cháu ạ, nhà nghèo nên chúng chẳng được ăn những trái cây ngon bao giờ. Chia sẻ với người khác là nhân thêm niềm vui cho mình. Trong cuộc sống, ai cũng có những lúc khó khăn, hàng xóm tối lửa tắt đèn có nhau. Không những vậy, bà còn dạy chữ cho những đứa trẻ nghèo ven đê không được đến lớp. Ngôi nhà nhỏ của bà vì vậy lúc nào cũng rộn tiếng cười nói trẻ thơ. Em nghe theo lời bà dạy, đã xin những bộ sách cũ của những người bạn học từ thành phố về để chia cho những người bạn nơi làng quê. Các bạn rất quý em và thường rủ em đi chơi quanh làng sau những buổi chiều tan học. Vào những đêm trăng sáng, bà còn thường kể em nghe những câu chuyện cổ tích, về sự tham lam của người anh trong truyện Cây khế đã phải giá bằng tính mạng của mình, về lão phú ông trong truyện cổ tích Cây tre trăm đốt chỉ biết làm giàu cho mình từ sức lao động của anh Khoai nên cuối cùng mới bị anh Khoai trả đũa. Lòng nhân ái, biết sẻ chia của con người sẽ khiến cuộc sống bớt đi những khổ đau, khiến mọi người gần lại với nhau hơn và chan chứa tình người. Bài học từ thuở bé nhưng mãi là hành trang theo em bước vào đời, em luôn ghi nhớ lời dạy sâu sắc bà dạy để đối xử với mọi người quanh mình, để nhận lại được những nụ cười và hạnh phúc đầy ấm áp. Người với người sống để yêu nhau, bởi “sống là cho đâu chỉ nhận riêng mình”.